

Vec T-91/05

Sinara Handel GmbH
proti
Rade Európskej únie
a Komisii Európskych spoločenstiev

„Prekážky konania — Námietka neprípustnosti — Žaloba o náhradu škody — Ušlý zisk — Žiadosť o vrátenie antidumpingového cla — Nedostatok právomoci“

Uznesenie Súdu prvého stupňa (tretia komora) z 5. februára 2007 II - 248

Abstrakt uznesenia

1. *Žaloba o náhradu škody — Predmet — Návrh na náhradu škody smerujúci proti Spoločenstvu na základe článku 288 druhého odseku ES — Výlučná právomoc Súdneho dvora — Preskúmanie povahy žaloby*
[Článok 234 prvý odsek písm. b) ES, článok 235 ES a článok 288 druhý odsek ES; nariadenie Rady č. 2913/92, články 243 až 246]

2. *Konanie — Návrh na začatie konania — Formálne náležitosti*

[Článok 288 ES; Štatút Súdneho dvora, článok 19 a článok 46 prvý odsek; Rokovací poriadok Súdu prvého stupňa, článok 44 ods. 1 písm. c)]

1. Článok 235 ES v spojení s článkom 288 ES priznávajú výlučnú právomoc Súdnemu dvoru k rozhodnutiu o žalobách o náhradu škody pripočítateľnej Spoločenstvu, zatiaľ čo o žalobe o vrátenie neoprávnené vybraných súm vnútroštátnym orgánom na základe právnej úpravy Spoločenstva, ktorá bola neskôr vyhlásená za neplatnú, sú príslušné rozhodovať iba vnútroštátne súdy.

teného podnikom na základe údajne protiprávneho nariadenia Spoločenstva, spadá do právomoci vnútroštátnych súdov, ktoré budú musieť rozhodnúť o jeho dôvodnosti, pričom v prípade pochybností o platnosti právnej úpravy Spoločenstva podajú návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, a nie do právomoci súdu Spoločenstva.

Súdy Spoločenstva, na ktoré bol podaný návrh na náhradu škody na základe uvedených ustanovení, sa preto nemôžu zbaviť povinnosti overiť skutočnú povahu žaloby, ktorá je im predložená z toho dôvodu, že chyba, ktorej sa táto žaloba dovoľáva, je pričítateľná inštitúciám Spoločenstva.

Údajná škoda, aj keď jej vyčíslenie nezodpovedá presne sume odvedeného cla, pretože podnik podávajúci žalobu zohľadnil pri určovaní výšky škody dodatočnú daň, ktorú by musel zaplatiť zo svojho zisku, ak by mu nebolo uložené uvedené clo, totiž vyplýva okamžite, nevyhnutne a výhradne zo zaplataenia uvedeného antidumpingového cla.

Toto overenie vedie k záveru, ako to potvrdzujú ustanovenia článkov 243 až 246 nariadenia č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva, že návrh, ktorý hoci bol prezentovaný ako návrh, ktorým sa domáha náhrada za ušlý zisk, musí byť považovaný za návrh na vrátenie antidumpingového cla zapla-

(pozri body 47 — 53, 60, 79)

2. Na zaistenie právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti je na prípustnosť návrhu potrebné, aby podstatné skutkové a právne okolnosti, na základe ktorých sa zakladá návrh, vyplývali aspoň stručne, ale súvislým a zrozumiteľným spôsobom zo znenia samotnej žaloby. Žaloba o náhradu škody spôsobenej inštitúciou Spoločenstva musí obsahovať skutočnosti, ktoré umožnia identifikovať najmä škodu, ktorú navrhovateľ, ako tvrdí, utrpel, a presnejšie, charakter a rozsah tejto škody. Len za osobitných okolností nie je nevyhnutné upresniť v žalobe presný rozsah škody a vyčísliť sumu požadovanej náhrady, čím sa myslí, že žalobca musí preukázať alebo aspoň uplatniť vo svojej žalobe existenciu takýchto okolností.

Skutočnosť, že je možné, aby súdy Spoločenstva rozhodli medzitýmnym rozsudkom o zásade vzniku zodpovednosti Spoločenstva, pričom si ponechali presné stanovenie náhrady na neskoršie rozhodnutie, nijako nezbavuje žalobcu povinnosti dodržať minimálne formálne

náležitosti stanovené v článku 44 ods. 1 písm. c) Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa. Z toho vyplýva, že žalobca, ktorý žiada od Súdu prvého stupňa vyhlásenie medzitýmneho rozsudku, je povinný predložiť skutočnosti potrebné na identifikovanie konania vyčítaného Spoločenstvu, na identifikáciu charakteru a povahy svojej škody a príčinnej súvislosti medzi konaním a škodou a musí uviesť dôvody preukazujúce výnimku z požiadavky, podľa ktorej žaloba musí obsahovať vyčíslené ocenenie požadovanej škody.

V každom prípade neprislúcha Súdu prvého stupňa, aby teoreticky a abstraktne rozhodol o vhodnej metóde výpočtu na to, aby určil ušlý zisk vzniknutý podniku. Je na dotknutom podniku, aby upresnil dostatočným spôsobom rôzne aspekty takého ušlého zisku.

(pozri body 108 — 111, 119 — 121)